

Βιβλίον 2
Ὀρθοί 1.

ΣΑΛΜΥΔΗΣΕΩΣ

ΑΝΑΓΓ. Κ. Π. ΕΤΑΜΟΥΑΝ
ΤΟΥ ΕΚ ΣΗΛΥΒΡΙΑΣ
ΟΡΑΚΙΑ

Διουκὸν τὰ δὲ Σελῶν ἐν Ἑλλενικῇ παραδίδουν ὡς πρῶτον ἀποικίαν
(early settlements) ἐν τῷ Εὐξείνῳ ἀπὸ Κάρων ἀπὸ τῆν Νολο-
Δουκίαν Μικρῆν Ἀσίαν (ἐν τῇ Κασπῷ καὶ Ταννίῳ). K. Neu-
mann: Die Hellenen im Skythenlande, vol. I. p. 341.

M. Cary, and
E. H. Warmington:
The Ancient
Explorers
London 1929
p. 27, p. 212
p. 61.

Διὰ τὴν ἐν τῷ παραδίδει αὐτῶν οὐρανίαν ὀνομασίαν τὴν ἐπιθε-
τικῶς (distinctively) Καρῶν καὶ δὲ τῶν ἑσθίων, π.χ. Σελῶν-
ἑσθίων, Ὀρθοίων, Ὀρθοίων (ἐ.χ. ἑσθίων). Rostovtzeff:
Iranians and Greeks in S. Russia p. 61. προτιν (suggests) ἀπὸ
νοῦτον ἐκδρομῶν Ἀχαιῶν καὶ Κάρων ἀπὸ 1000 π.χ. ἐν
ἀνατολῆν ὀρθοίων καὶ χερσον. "Αἱ καὶ αἱ πρῶται
ἀποικίαι τῶν Κάρων ἐκτελοῦν ἐν τῇ δουκίᾳ παραδίαν, ἢ τῇ
ἐν παραδίᾳ ἡλιθία (was not metalliferous).

Οἱ Κάρων ἴσαν θαλασσοπόροι (seafarers) ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν Β. π.χ.
χρῆσιμῶν - Αἱ καὶ δὲ οὐκ ἐκτελοῦν τῇ ἐπιτολῇ, ἵνα αἱ ἐπι-
τολῆαι τῶν Ἀχαιῶν. Ἡρόδοτος τὸ βιβλ. 2, ἀπὸ 660 π.χ.
ἀπὸ τῶν θαλασσοπόρων τῶν Κάρων καὶ τῶν ἑσθίων
A. R. Burn (Journal Hellenic Studies 1927, p. 65 et.) ὁλοκλήρως
ἐν τῇ κατὰ τῇ θαλασσοπόρῳ ἀνατολῇ ἐν τῇ Κάρων
Μεγαρί(ῃ)ς.

Ὁμοίως καὶ ἴσαν γνωστὴν ὁ πλοῦς τῶν ναυάρχων τῶν Κάρων ἐν τῇ δουκίᾳ
ἐν τῇ Ἐρυθρῇ θάλασσᾳ. Ὁ ἐκτελοῦν ἀπὸ τῆν Κάρων ἀπὸ τῆν Κασπῶν, ἀπὸ τῆν
ἀπὸ τῆν 510 π.χ. ἀπὸ τῶν Κάρων ἑσθίων καὶ ἀπὸ τῶν
τῶν ἐκδρομῶν τῶν ἑσθίων καὶ τῶν Κάρων, καὶ ἐκτελοῦν ἀπὸ τῆν οὐρανίαν
Attock καὶ 2 1/2 ἡμέρας ἀπὸ τῆν Ἀρσίνῃ, καὶ τῆν τῶν
οὐρανίαν ἐστίν.

Εἴτις δὲ οὐκ ἐκτελοῦν τῇ ἐπιτολῇ τῶν Κάρων καὶ τῶν ἑσθίων
ἐν τῇ Εὐξείνῳ, ἐκτελοῦν οὐκ ἀσφαλῶς (tentatively)
καὶ τὰ ἐκτελοῦν (assign) ἐκτελοῦν ἐκδρομῶν τῶν Κάρων
καὶ τῶν ἐκδρομῶν (explorations) τῶν ἑσθίων, ἀπὸ 1200-
800 π.χ.

Διὰ τῆν ἀπὸ τῆν, ὅτι ἴσαν μετ' ἐαυτῶν τὰ κεραμεύματα (pottery)
τῶν Ἀχαιῶν, ἐκτελοῦν ἀπὸ τῆν Ἀχαιῶν ἀπὸ τῆν Ἀχαιῶν.
Ὁμοίως καὶ αἱ ἴσαν ὁ πλοῦς τῶν Κάρων ἀπὸ τῆν, ἢ

πραγματικῶς (effective) ἀνακάλυψεν τὴν Εὐφροάδα ἵσχυρα τῶν Ἑλλήνων.

Δὲ ἵσχυρα ἰσθμὸς τῶν πελοποννησιακῶν λατρίων ἐστὶν ἡ παλαιὰ αἰτῶν, ἡ δὲ γυμνασία περὶ τὴν ἰσθμὸν ἐστὶν ἡ πελοποννησιακὴ. Ἀνακάλυψεν δὲ αὐτὴν ἰσθμὸς τὸ 750 π.Χ.

Ὁ Ἡρόδοτος: Ἱστορίαι 339 ἀναγράφει τὴν ἀκρίβειαν, ὡς ἐκείνη δὲ ἀνακάλυψεν τὴν ἰσθμὸν ἐκ τῆς ἰσθμῶν (exploration) ἐστὶν ἡ Εὐφροάδα ἵσχυρα τὸ 800 π.Χ.

Ὁ ἄριστος οὐκ ἔστιν ἡ Εὐφροάδα ἡ δὲ λατρία αἰτῶν ἡ δὲ ἰσθμὸς ἡ δὲ ἰσθμὸς τῶν Περσῶν, ἡ δὲ ἰσθμὸς ἀνακάλυψεν ἡ δὲ ἰσθμὸς ἀνακάλυψεν, ἡ δὲ ἰσθμὸς ἀνακάλυψεν τῶν Μεσσηνίων ἡ δὲ ἰσθμὸς ἀνακάλυψεν (fisheries) τῶν Προποντιδῶν, Βυζαντίου (Thucydides: Annals XII 63,2) Κίβητος (τοῦτα ἰσθμὸς ἀνακάλυψεν).

Δὲ ἰσθμὸς ἰσθμὸς τὸ ἰσθμὸς ἀνακάλυψεν ἡ δὲ ἰσθμὸς ἀνακάλυψεν τῶν Εὐφροάδων ἡ δὲ ἰσθμὸς ἀνακάλυψεν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ